ΕΤΟΣ ΙΙ ΒΑΡΝΑ, 23 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1892.—ΤΕΤΑΡΤΗ ΑΡΙΘ. 154

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Ἐσωτερικοῦ:
Ἔτησία . . . . . λέβ. 15
Ἑξάμηνος . . . . . » 8
Ἐξωτερικοῦ:
Ἔτησία . . . . φράγκα 20
Ἑξάμηνος . . . . » 12

Αἱ συνδρομαὶ πέμπονται εἰς διεθνεῖς ταχυδρ. ἐπιταγὰς καὶ γραμμάτια τῆς βουλγ. τραπέζης δι' ἐπιστολῆς ἐπὶ συστάσει.

Τὰ γραφεῖα τῆς «Ὀδησσοῦ» ἐν τῷ ἀ. τμήματι Ἀριθ. 534.

ΟΔΗΣΣΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ-ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΤΡΙΤΗΝ, ΠΕΜΠΤΗΝ ΚΑΙ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΣ

Ἐν τῇ ἀ. σελίδι ὁ στίχος λ. 2
Ἐν τῇ β. » » » » 1
Ἐν τῇ γ. » » » » 50
Ἐν τῇ δ. » » » » 25

Διὰ διαρκεῖς ἀγγελίας γίνονται ἰδιαίτεραι συμφωνίαι

Τὰ πρὸς τὴν «Ὀδησσὸν» ἀποστελλόμενα χειρόγραφα δηλοῦντα τὸν τόπον τῆς προελεύσεως καὶ ὄντα ἀνυπόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται, τὰ δὲ μὴ τοιαῦτα δὲν λαμβάνονται ὑπ' ὄψει.

ΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΟΝΟΝΤΑΙ

ΤΑ ΠΑΡΕΛΘΟΥΣΤΑ ΦΥΛΛΑ ΤΙΜΩΝΤΑΙ ΛΕΒΟΥ.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ
Χ. Α. ΛΑΜΠΡΙΔΗΣ
Ἀπευθυντέον: A la direction du Journal «Ὀδησσός».

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ ΤΙΜΑΤΑΙ 20 ΕΚΑΤΟΣΤΩΝ

ΦΥΛΛΟΝ ΤΟΥ ΠΑΡΕΛΘ. ΕΤΟΥΣ ΤΙΜΑΤΑΙ 5 ΛΕΒΩΝ

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΒΑΡΝΗΣ

ΠΑΡΑ ΤΗ Α. Β. Υ.

ΤΩ ΗΓΕΜΟΝΙ.

Ὡς προανηγγείλαμεν τὸ παρελθὸν Σάββατον περὶ τὴν 3 ην μ. μ. ὥραν ἡ Α. Π. ὁ Μητροπολίτης ἡμῶν κ. Πολύκαρπος μετὰ τοῦ προέδρου τῆς Εφορείας τῶν Σχολείων τῆς Ελλην. Κοινότητος ἐπεσκέφθη τὴν Α. Β. Υ. τὸν Ηγεμόνα Ημῶν ἐν τῷ Μεγάρῳ «Σάνδροβο». Ιδιαίτερος διαγγελεὺς ἀνήγγειλε τὴν ἔλευσιν τῆς Α. Πανιερότητος ὡδηγηθείσης εἰς ἰδιαιτέραν αἴθουσαν πρὸς ἀνάπαυσιν, ὁπόθεν ὡδηγήθη εἰς τὴν ἐπίσημον αἴθουσαν τῆς ὑποδοχῆς. Ἐκεῖ ἡ Α. Β. Υψ. ἔθλιψεν εὐμενέστατα καὶ οἰκειότατα τὴν χεῖρα τῆς Α. Παριερότητος ἐκφράσασα τὴν Ηγεμονικὴν Αὐτῆς εὐαρέσκειαν ἐπὶ τῇ εὐχαριστήσει καὶ τοῖς αἰσθήμασιν ἃ πρὸς τὴν Α. Πανιερότητα τρέφουσιν οἱ ὑπὸ τὴν πνευματικὴν Αὐτῆς δικαιοδοσίαν χριστιανοὶ ὡν γνώστης τυγχάνει ἡ Α. Β. Υ. μεθ' ὃ ὁ Μητροπολίτης προσεφώνησεν Αὐτῇ σχεδὸν τὰ ἑξῆς.

Ὑψηλότατε

Παρουσιαζόμενος τὸ πρῶτον ἀπὸ τῆς ἐνταῦθα ἀφίξεώς μου ἐνώπιον τῆς Ὑμετέρας Β. Ὑψηλότητος ὡς ἀντιπρόσωπος τῶν ὑπὸ τὴν πνευματικὴν μου δικαιοδοσίαν χριστιανῶν, προσφωνῶ Σοι ἐξ ὀνόματος αὐτῶν τὸ «ὡς εὐπαρέστητε μετὰ τῆς Σεπτῆς ἡμῶν μητρός» καθυποβάλλων δὲ τὰ σέβη αὐτῶν τε καὶ ἐμοῦ καὶ τὴν πλήρη ἀφοσίωσιν πρὸ τοῦ Ηγεμονικοῦ Ημῶν θρόνου εὔχομαι τὴν τοῦ Ηγεμονικοῦ ἡμῶν θρόνου εὔκλειαν πρὸς εἰρηνικὴν διαβίωσιν τῶν ἄνωθεν Ὑμῖν ἐμπεπιστευμένων ὑπηκόων δόξαν δὲ καὶ εὔκλειαν τῆς Βουλγαρίας! Ζῆθι!»

Εὐχαριστήσας ὁ Ηγεμὼν ἤρξατο ἐρωτᾷν εὐμενέστατα τὴν Α. Π. περὶ τῶν κατ' αὐτὴν, τῶν ὑπηρεσιῶν ἃς παρέσχε τῇ Εκκλησίᾳ, μετὰ ζωηροῦ δὲ ἐνδιαφέροντος περὶ τῆς διοτῆς τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου οὗ ἐθαύμασε τὰς ἀλλεπαλλήλους προαγωγάς, ἐξέφρασε δὲ τὴν εὐαρέσκειαν αὐτοῦ ὑπὲρ τῶν Βαρναίων διά τε τὴν ἡσυχίαν, τὸ φίλεργον τὸ νομοταγὲς καὶ τὴν πρὸς Αὐτὸν ἀφοσίωσιν ὧν πολλάκις πεῖραν ἔλαβε μέχρι τοῦδε.

Ἐν τῷ μεταξὺ ἐγένετο λόγος περὶ ἐκμαθήσεως ξένων γλωσσῶν ὅπου ἡ Α. Β. Υ. ὁ Ηγεμὼν ἀνέπτυε τὴν ἰδιάζουσαν κλίσιν ἣν ἠσθάετο παῖς ὢν εἰς ἐκμάθησιν ξένων γλωσσῶν, αὐτὸ δὲ εἶπε μὲ διηνεκόλουνε καὶ εἰς τὴν ἐκμάθησιν τῆς Βουλγαρικῆς γλώσσης. Λόγου δὲ γενομένου περὶ ἀρχαίας Ελλην. γλώσσης ὁ Μητροπολίτης εἶπεν ὅτι αὕτη ἔχει τὴν προσήκουσαν θέσιν ἐν τῇ ἐπιστήμῃ· ὁ δὲ Ηγεμὼν προσέθηκεν τὰ ἑξῆς βαρυσήμαντα „Καὶ ὅμως ἡ λαλουμένη Ελληνικὴ γλῶσσα τόσῳ μοὶ ἀρέσκει, ὥστε ὁ ἦχος καὶ μόνον τῆς ἀπαγγελίας αὐτῆς μοὶ εὐφραίνει! Ἐκ τούτου ἡ Α. Πανιερότης λαβοῦσα ἀφορμὴν εἶπεν ὡς ἀπάντησιν, «διὰ τοῦτο, Ὑψηλότατε, καὶ οἱ ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν μου χριστιανοὶ μοχθοῦσι καὶ ἀγωνίζονται ἵνα μὴ ἀπωλέσωσιν ἐκ τῶν σχολείων των τὴν μητρικὴν γλῶσσαν ἣν παρέδωκαν αὐτοῖς κατόπιν τόσων κόπων οἱ πατέρες των, πιστεύουσι δὲ ὅτι τὴν ἀπώλειαν αὐτῆς δὲν θὰ θρηνήσωσιν εἰς τοὺς εὐκλεεῖς χρόνους τῆς ἐνδόξου ὑμῶν Ηγεμονίας! Ὁ δὲ Ηγεμὼν προσέθηκεν ὅτι Μετὰ τὰ γινόμενα θὰ προσπαθήσῃ οὐδὲν τοιοῦτον νὰ πάθῃ ἡ Ελληνικὴ γλῶσσα ἐν τοῖς σχολείοις τῶν ὑπηκόων του, «ἀρκεῖ (εἶπε) οἱ γραμματισμένοι σας (ἴσως οἱ καλαμαράδες Σ. Ο.) νὰ εἶναι φρόνιμοί!»

Καὶ οὕτως ἔληξεν ἡ ἐπίσημος αὕτη συνδιάλεξις ἐν ᾗ μετὰ πατρικοῦ ἐνδιαφέροντος ἡ Α. Β. Υ. ἠρώτησε πρὸς τοὺς ἄλλους, τήν Α. Π. καὶ περὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ὑπὸ τὴν πνευματικὴν αὐτῆς δικαιοδοσίαν χριστιανῶν περὶ ὧν ἔδωκεν ὁ Μητροπολίτης τὰς δεούσας ἐξηγήσεις. Τὴν ὅλην συνδιάλεξιν διεξαχθεῖσαν μετὰ τῆς δυνατῆς ἀβρότητος καὶ προσηνείας διηρμήνευεν ἐναλλὰξ ἑλληνιστὶ καὶ βουλγαριστὶ ἀνώτερος ἀξιωματικὸς ὀνόματι Δημήτριος Βέρογλους ἐκ Καστορίας.

ΤΟ ΦΩΣ ΕΚ ΤΗΣ ΣΦΟΜΠΟΔΑΣ

Ἡ σοφιανὴ συνάδελφος «Σφομποδὰ» σπεύδει ἐν τῷ ὑπὸ ἡμερομ. 16 τρέχοντος φύλλῳ αὐτῆς νὰ δικαιολογηθῇ διὰ τὸ ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν «Γραικοὶ καὶ Τσίντσαροι» ἄρθρον ὅπερ δικαίως προσεκάλεσε τὴν συγκίνησιν καὶ τοὺς χλευασμοὺς τοῦ δημοσίου διὰ τὸ ἀνυπόστατον καὶ γυμνὸν τῶν ἐπιχειρημάτων τοῦ γράφοντος καὶ διὰ τοὺς κατὰ τῶν Ελλήνων ἀσυγνώστους προπηλακισμούς.

«Ἐν τοῖς ὑπ' ἀριθμ. 903 καὶ 904 φύλλοις τῆς ἡμετ. ἐφημερίδος, λέγει ἡ «Σφομποδὰ» ἐδημοσιεύθη ἄρθρον ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν «Γραικοὶ καὶ Τσίντσαροι» δι' οὗ δηλοῦνται πράγματα οὐδὲν κοινὸν ἐχοντα πρὸς τὴν ἀλήθειαν πολὺ δὲ μᾶλλον διαστρεβλοῦντα αὐτήν. Ἡ σύνταξις τοῦ ἡμετ. φύλλου λυπεῖται, διότι ἀπουσιάζοντος τοῦ ἀρχισυντάκτου ἐπετράπη ἡ δημοσίευσις τοῦ ἐν λόγῳ ἄρθρου. Αν ὁ περὶ δημοσίας ἐκπαιδεύσεως νόμος δὲν ἐφαρμόζεται πληρέστατα ὡς πρὸς τὰ ἑλληνικὰ σχολεῖα, τοῦτο γίνεται οὐχὶ ἕνεκεν ἐξωτερικῆς τινος πιέσεως ἢ ἐκ φόβου φανταστικῶν τινων διαμαρτυρήσεων, ἀλλὰ διότι ἐνόμισε ἡ κυβέρνησις φρόνιμον, οὐδενὶ νὰ ἐπιβάλη τὸ καλόν διὰ τῆς βίας νὰ ἄφίσῃ δὲ τοὺς ἐνδιαφερομένους Ἕλληνας νὰ ἐννοήσωσιν ὅτι ἐάν τὰ τέκνα των λάβωσι τὴν προκαταρκτικὴν παίδευσιν εἰς τὴν βουλγαρικὴν γλῶσσαν, θὰ δύνανται ἐν ἀνέσει καὶ πολὺ καλλίτερον νὰ ζῶσιν ἐν τῷ Κράτει καὶ νὰ καρπῶνται τῶν ἀγαθῶν αὐτοῦ! Ἐκτὸς τούτου ἐν τῷ ἀνωτέρῳ ζητήματι ἡ κυβέρνησις ὡδηγήθη ἐξ ἄλλων ὑψηλοτέρων συμφερόντων τῆς χώρας, περὶ ὧν ἄσκοπον θεωροῦμεν νὰ πραγματευθῶμεν ἐνταῦθα».

Διὰ τῶν ἀνωτέρω τρανῶς καταδείκνυται ὅτι τὸ ζήτημα λύεται ὑπὲρ ἡμῶν χάρις εἰς τὰ φιλοδίκαια αἰσθήματα ὑφ' ὧν διαπνέεται ἡ ἡμετ. κυβέρνησις. τὸ πότε δὲ καὶ πῶς; μένει νὰ καθορισθῇ ὑπ' αὐτῆς τῆς κυβερνήσεως ἴσως δὲ ἐν τῇ προσεχεῖ Σοβράνιε! Ἐκτὸς τούτου ἡ »Σφομποδὰ» εἶναι ἀξία συγχαριτηρίων διὰ τὰς φιλελευθέρους ἀρχὰς ὑφ' ὧν ἐν τῇ συντάξει τῶν ἀνωτέρω ἐμφορεῖται, τοῦτο δὲ οὐδόλως διέφευγεν τὴν ἡμετέραν κρίσιν οἵτινες καίτοι ἀνεγινώσκομεν καὶ μετεδίδομεν καὶ τοῖς ἀναγνώσταις ἡμῶν τὰ γραφόμενα τοῦ ἐν λόγῳ τῆς «Σφομποδᾶς» ἄρθρου, δὲν ἠδυνάμεθα νὰ φαντασθῶμεν ὅτι φύλλον οἷον ἡ «Σφομποδὰ» ἤτις ἐν πεποιθήσει ὑπερασπίζει τὰ συμφέροντα τῆς χώρας, ἦτο δυνατὸν νὰ κατέλθῃ τόσον χαμηλὰ διαστρεβλοῦν αὐταποδείκτους ἱστορικὰς ἀληθείας δικαίωμα ὅπερ δὲν χορηγεῖται μόνον εἰς τοὺς ἀνεπτυγμένους καὶ ἐξηυγενισμένους,

„ΕΦΗΜΕΡΙΣ"

ΚΑΙ

„ΣΦΟΜΠΟΔΑ"

Η γνωστὴ διὰ τὴν ἀντεθνικὴν αὐτῆς πορείαν «Εφημερὶς» τῶν Αθηνῶν, ἔν τινι τῶν τελευταίων αὐτῆς φύλλων ἔγραψεν ὁλόκληρον ἄρθρον περὶ Βουλγάρων καθ' ὃ οἱ Βούλγαροι βαίνουσι γιγαντιαίοις βήμασιν ἐν τῇ προόδῳ, ἐργαζόμενοι ἄνευ πατάγου καὶ θορύβων, διότι διευθύνονται ὑπ' ἀνδρῶν ἐχεφρόνων κατόχων πρακτικῶν γνώσεων, οὐχὶ δὲ σαρλατάνων καὶ ἐπινοηματιῶν ἔργων κενῶν πρακτικῶν ἀποτελεσμάτων. Προσθέτει δὲ πρὸς τούτοις ἡ «Εφημερὶς» ὅτι εἰς τὴν πρόοδον αὐτὴν τῶν βουλγάρων συμβάλλονται καὶ οἱ Ελληνες ὡς ἐκ τῆς ἐκρύθμου αὐτῶν καταστάσεως βαινούσης ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν ἐπὶ τὰ χείρω ἕνεκεν τῆς ἀδεξιότητος τῶν ἰθυνόντων τὰ τῆς χώρας· ἐκ τούτου λοιπὸν συμπεραίνει ὅτι ἡ μεγάλη Εὐρώπη μετὰ τῆς μικρᾶς Ελλάδος συνεμάχησαν πρὸς δόξαν τῆς Βουλγαρίας ἥτις ὡμωσε φαίνεται κατὰ παντὸς ὅτι Ελληνικὸν ποθοῦσα τὴν ἐξόντωσιν αὐτοῦ!!!

Εἰς τὰ ἀνωτέρω ἀπαντᾷ ἡ «Σφομποδὰ» τὰ ἀκόλουθα νόστιμα ἀλλὰ καὶ δύσπεπτα διὰ τὸν στόμαχον τῆς σοβαρᾶς «Εφημερίδος» ἅτινα μεταγλωτίζομεν διὰ λ)σμὸν καὶ πάλιν τῆς «Εφημερίδος».

«Ἐν τῷ ὡραίῳ τῆς συναδέλφου ἄρθρῳ, θὰ παρατηρήσωμεν ὅτι ἓν μόνον ὑπάρχει περιττὸν! διὰ τοῦ ὁποίου φαίνεται οὐχὶ ἀμερόληπτος! — Περιττὸς ὁ Ελληνικὸς σωβινισμὸς— Δὲν συμφωνοῦμεν διόλου μὲ τὴν ἰδέαν τῆς ἡμετ. συναδέλφου, ὅτι δῆθεν ἐν Βουλγαρίᾳ ὑφίσταται ἀνθελληνικὴ τις διάθεσις! Η Βουλγαρία ἔχει ἄλλας ἀρκετὰς φροντίδας ὥστε δὲν τῆς μένῃ καιρὸς νὰ ἀσχολῆται περὶ ἀνωφελῶν καὶ ματαίων. Ὑπὸ τὴν ἔποψιν ταύτην αὐτὴ καθ' ἑαυτὴν ἡ «Εφημερὶς φαίνεται ἠτημένη! Ἐκεῖνο ὅπερ διερεθίζει τὴν συνάδελφον εἶναι αἱ πρόοδοι τῆς Βουλγαρίας αἵτινες δὲν τῇ φαίνονται ἀρεσταὶ καὶ διὰ νὰ μὴ εἴπῃ ὅτι ἡ ζήλεια εἶναι ἐκείνη ἥτις ἐξεγείρει τὴν ὀργὴν της παρουσιάζει πρὸ τῶν ἀναγνωστῶν της ὡς δικαιολογίαν τῶν γραφομένων της, ἀνύπαρκτον τινα ἀνθελληνικὴν ἐν Βουλγαρίᾳ διάθεσιν, περὶ τῆς ὁποίας ἵνα πεισθῇ τὸ δημόσιον, ἔχει ἀνάγκην ἀποδείξεων γεγονότων, πραγμάτων, τοιαῦτα δὲ δὲν δύναται νὰ παρουσιάσῃ, ἐπομένως ὑπὸ τὴν ἔποψιν ταύτην ἡ »Εφημερὶς» δὲν λέγει τίποτε!

Σ. Ο. Εὖγε τῆς «Σφομποδᾶς»! Τὸ μάθημα τὸ ὁποῖον δίδει εἰς τοὺς περὶ τὴν «Εφημερίδα» ἀξίζει τόσον ὅσα μιαλὰ χρειάζονται διὰ τὴν «Εφημερίδα» ἵνα παύσῃ τοιαύτην παριστῶσα τὴν πατρίδα της πρὸς εὐχαρίστησιν τῶν ξένων οἵτινες διὰ τῶν αὐτῶν ὅπλων πολεμοῦσι τὴν Ελλάδα.

Εν Βάρνῃ 22 Σεπτεμβρίου 1892.

Η „ΠΛΟΒΔΙΦ“
ΚΑΙ
ΑΙ ΣΟΦΑΙ ΣΥΜΒΟΥΛΑΙ ΤΗΣ!

Ἡ ἐν Φιλιππουπόλει γνωστὴ διὰ τοὺς γέλωτας οὓς προξενοῦσιν αἱ κρίσεις της ἐφημερίς, ἀφορμὴν λαμβάνουσα ἐκ τῆς διακοινώσεως ἣν ἡ Ἑλλὰς ἀπηύθυνε πρὸς τὰς δυνάμεις περὶ τοῦ σχολικοῦ ζητήματος, ἀφρίζει καὶ τρίζει τοὺς ὀδόντας αὐτῆς καὶ εἰς πῦρ βάλλεται καὶ μέχρι θανάτου ἀγωνίζεται ἵνα ὑποστηρίξῃ ἔστω καὶ διὰ μόνων τῶν χειρῶν της σαθρὰς καὶ πεπαλαιωμένας γνώμας, ἀναμασσήματα προλαλησάντων ἀνδρῶν, δι' ὧν νομίζει ὅτι θὰ πείσῃ τοὺς ἄλλους νὰ σεβασθῶσιν αὐτὰς προερχομένας ἀπὸ τρίποδος τοῦ γραφείου της! Αλλ' ἀπατᾷ οὐ μόνον τοὺς ἀναγνώστας της οἵτινες μὲ τὸ μειδίαμα εἰς τὰ χείλη ἐν ὥρᾳ σχολῆς, ἀναγινώσκουσιν αὐτάς, ἀλλὰ καὶ ἑαυτὴν ἄμοιρος τυγχάνουσα ἡ δύσμοιρος τῶν διεθνῶν δικαίων, ἐφ' ὧν στηρίζεται ἡ κανονικὴ λειτουργία τοῦ ὅλου οἰκοδομήματος ὅπερ Εὐρώπη καλεῖται.

Αἱ πρὸς τὴν Ελλάδα ὕβρεις τῆς «Πλόβδιφ» δὲν μᾶς προξενοῦσιν οὐδεμίαν ἐντύπωσιν ἀφοῦ ἤδη ὅλος ὁ κόσμος ἔμαθεν, ὅτι ἡ ἕξις του ὑβρίζειν ἐγένετο ἐν αὐτῇ δευτέρα φύσις τὴν ὁποίαν ὡς πονηρὰν μεταβαλεῖν οὐ ῥάδιον! Καθ' ὅσον δι' αὐτῶν ἡ «Πλόβδιφ» θέλει δῆθεν νὰ ὑποδείξῃ ὅτι ἡ Ελλὰς «ὑπεδαύλιζε τρόπον τινὰ τὰ κροκοδείλεια δάκρυα διὰ τῶν Ελληνικῶν τῶν ἔντε τῇ Ελλάδι Τουρκίᾳ, καὶ Βουλγαρίᾳ ἐκδιδομένων ἐφημερίδων, τῶν ὁποίων σκοπὸς ἦτο νὰ προπαρασκευασθῇ ἡ ἐν Εὐρώπῃ κοινὴ γνώμη πρὸς προϋπάντησιν τῆς ἑλληνικῆς διακοινώσεως δι' ἧς ἐπισήμως πρὸ τοῦ κόσμου παρουσιάζεται ἡ Ελλάς, καὶ ἀντὶ νὰ ζητῇ νὰ μὴ ἀναμιγνύεται εἰς ὑποθέσεις ξένου κράτους, ὁμιλεῖ περὶ Βερολινείου συνθήκης, περὶ μακαρίτιδος Ανατολικῆς Ρωμυλίας, περὶ ὀργανικοῦ αὐτῆς κανονισμοῦ καὶ προσκαλεῖ τὴν ἐπέμβασιν τῶν ξένων δυνάμεων ὑπὲρ ἀναζωογονήσεως νεκρῶν ὀστέων! Οποῖον ἔσεται τὸ ἀποτέλεσμα (ἐξακολουθεῖ) τοῦ σημερινοῦ διαβήματος τῆς Ελλάδος ὀλίγον μᾶς ἐνδιαφέρει! Εκεῖνο τὸ ὁποῖον ἐνδιαφέρει ἡμᾶς εἶναι ἡ ἐπιβολὴ ἐκείνου τὸ ὁποῖον συνάδει μὲ τὰ συμφέροντα τοῦ κράτους μας».

«Ποῖον κράτος θὰ ζητήσῃ ν' ἀναλάβῃ δυσχερῆ ἀποστολὴν οἵα ἡ ὑπὸ τῆς Ελληνικῆς κυβερνήσεως ὑποδεικνυομένη; Τοὐναντίον εἰς τὰς Δυνάμεις θὰ προκαλέσωσι γέλωτα αἱ προσκλήσεις τῆς Ελλάδος, καθόσον προσκαλοῦνται ὑπ' αὐτῆς νὰ ἀναμιχθῶσιν εἰς διατάξεις τῆς βουλγαρικῆς κυβερνήσεως εἰς τὰς ὁποίας οὐδεμία τῶν Δυνάμεων εἶναι ξένη! νὰ ἀναμιχθῶσι τέλος εἰς πράγματα εἰς τὰ ὁποῖα δὲν ἔχουν δικαίωμα νὰ ἀναμιγνύωνται ἂν δὲν θέλουν νὰ κατηγορηθῶσιν ὡς παραβάται τοῦ δικαιώματός του νὰ διευθετῇ ἕκαστον κράτος αὐτοβούλως καὶ κατ' ἀρέσκειαν τὰ ἑαυτοῦ».

Αὐτὸ εἶναι τὸ τραγικὸν μέρος τοῦ ἄρθρου τῆς «Πλόβδιφ», παραλειπομένων τῶν ὕβρεων ἐπὶ τῆς Ελληνικῆς διακοινώσεως, ἤδη δὲ ἄρχεται καὶ τὸ κωμικόν:

«Οποία δὲ δέον νὰ ᾖ ἡ διαγωγὴ τῆς ἡμετ. κυβερνήσεως ἐπὶ τοῦ ζητήματος περὶ τῶν ἑλληνικῶν σχολείων ὅπερ εἰσέρχεται εἰς νέαν φάσιν, ἐν τῇ περατώσει αὐτοῦ;.... Νομίζομεν ὅτι ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ ἡ κυβέρνησις δὲν ἔχει ἀνάγκην τῶν συμβουλῶν μας;»

Χά! χά! Ὡσεὶ ἡ κυβέρνησις ἔλαβέ ποτε ἀνάγκην τῶν συμβουλῶν τῆς «Πλόβδιφ» ἢ ἔρριψε κἂν βλέμμα ἐπί τινος αὐτῶν, ὡσεὶ ἡ κυβέρνησις δὲν ἔχει ὑπ' ὄψει ποῖον τὸ συμφέρον τῆς χώρας ἧς ἐνεπιστεύθησαν αὐτῇ τὴν τύχην, ὡσεὶ ἡ κυβέρνησις δὲν ἐμφορεῖται ἀγαθῶν καὶ εἰρηνικῶν προθέσεων ὑπὲρ πάντων αὐτῆς ἀνεξαιρέτως τῶν ὑπηκόων, ὡσεὶ τὸ κράτος δὲν διατελεῖ ὑπὸ πεπνυμένην διοίκησιν ἔμφρονος καὶ ἀγαθοῦ Ἡγεμόνος γνώστου τῆς ἱερᾶς καὶ ὑψηλῆς αὐτοῦ ἀποστολῆς, ὡσεὶ ἡ Βουλγαρία δὲν ποδηγετεῖται ὑπὸ πατρικῆς προνοίας πεφωτισμένης κυβερνήσεως, ἀλλ' ἔχει ἀνάγκην συμβουλῶν ἀνθρώπων ὧν ἡ πρόθεσις ἀείποτε χωριστική, τὸ δὲ πνεῦμα ἡ διασπορὰ ζιζανίων κρατούντων κεχωρισμένα καὶ ἀντίπαλα τὰ δύο ἐν Βουλγαρία ἀδελφὰ στοιχεῖα!

ΑΚΟΜΗ
ΤΟ ΣΚΟΤΟΣ

Χθὲς ὁ νομάρχης προσεκαλέσατο τὴν ἐφορείαν τῶν σχολείων τῆς ἡμετ. Κοινότητος ἀναγγέλλων αὐτῇ τὴν ἀπομάκρυνσιν ἐκ τῶν σχολῶν τῶν διδασκάλων τῆς προκαταρκτικῆς παιδεύσεως, ἕως οὗ λάβωσιν οὗτοι ἐπισήμως τὸν διορισμὸν των παρὰ τοῦ ὑπουργείου τῆς παιδείας. Οἱ κ. Εφοροι ἀπήντησαν ὅτι δὲν δύνανται νὰ προβῶσιν εἰς παρόμοιον διάβημα καθόσον τὰ σχολεῖα αὐτῶν λειτουγοῦσι ἐπὶ τῇ βάσει τῶν προφορικῶν ὑποσχέσεων παρὰ τῶν ἁρμοδίων, ὧν ὑπόμνησις ἐγένετο τῷ πρωθυπουργῷ ἐν τῷ τελευταίως ἀπευθυνθέντι ἐγγράφῳ τῆς Κοινότητος, τοῦ ὁποίου τὴν σχετικὴν ἀπάντησιν ἄχρις ὥρας ἀναμένει ἡ Εφορεία, ὡς καὶ ἐκείνην τοῦ καταλόγου τοῦ προσωπικοῦ τῶν σχολείων της Μέχρι δὲ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης νομίζει ὅτι τὰ ὑπ' αὐτὴν σχολεῖα δύνανται νὰ λειτουργῶσι.

Εἰς ταῦτα ὁ κ. νομάρχης ἀπήντησεν ὅτι καλὸν καὶ φρόνιμον θεωρεῖ ἐπειδὴ ἀπ' ἀρχῆς ἡ Κοινότης δὲν ἔλαβεν ὑπ' ὄψει τὸν νόμον, ἵνα ἐφαρμοσθῇ τοὐλάχιστον μέρος αὐτου ἃς ἀναμείνωσιν οἱ διδάσκαλοι τοὺς ἐπισήμους αὐτῶν διορισμοὺς οἵτινες δὲν θὰ βραδύνωσιν ἢ δύο τὸ πολὺ ἡμέρας, αὐτὸς δὲ προσκαλῶν τὸν ἐπόπτην θὰ ὑποχρεώσῃ αὐτῷ νὰ ζητήσῃ τὴν ἀπάντησιν ἐπὶ τοῦ ἀποσταλέντος καταλόγου. Ηἐφορεία παρεδέχθη ἐπὶ δύο καὶ μόνον ἡμέρας τὴν ἀπομάκρυνσιν τῶν διδασκάλων ἐκ τῶν σχολείων, ἀναθέτουσα τὴν ἐπιτήρησιν τῶν μαθητῶν τοῖς οἰκείοις παιδονόμοις, προσθέσασα δὲ ὅτι «ἂν μέχρι τῆς ἑσπέρας τῆς αὔριον (Τρίτης) δὲν ἔλθωσιν οἱ διορισμοὶ θὰ διατάξῃ τοὺς διδασκάλους νὰ ἐπαναλάβωσι τὰ καθήκοντα αὐτῶν.»

Εν τούτοις ἡ ἐφορεία εὐθὺς μετὰ τὰ ἀνωτέρω ἔκρινε καλὸν νὰ διαβιβάσῃ τῷ ὑπουργείῳ τῆς Παιδείας τὸ ἑπόμενον τηλεγράφημα.

Αριθ. 56.

Κ-ον **ΥΠΟΥΡΓΟΝ ΠΑΙΔΕΙΑΣ**

Σόφια

«Πρὸ τριῶν μηνῶν καθυπεβάλομεν εἰς τὸν ἐπόπτην Κατάλογον τοῦ προσωπικοῦ τῶν Σχολῶν μας ἐπειδὴ δὲ κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο οὐδεμία μᾶς ἐγένετο παρατήρησις οὔτε παρὰ τοῦ ἐπόπτου οὔτε παρὰ τοῦ ὑπουργείου, ἡ δὲ σιωπὴ αὕτη ἐθεωρήθη παραδοχή, οἱ διδάσκαλοι ἤρχισαν τῶν παραδόσεων των ὅπως καὶ ἄλλοτε ἐγένετο. Παρ' ἐλπίδα ὅμως ὁ ἐπόπτης σήμερον μᾶς ἐπιτάττει ν' ἀπολύσωμεν προσωπικὸν καὶ κλείσωμεν Σχολεῖα, ὅπερ ἀδυνατοῦμεν νὰ πράξωμεν, διότι μᾶς λείπει ὁ ἀναγκαῖος καιρὸς πρὸς εὕρεσιν νέου προσωπικοῦ. Παρακαλοῦμεν ὅπως δοθῶσιν αἱ δέουσαι ὁδηγίαι πρὸς ἐξακολούθησιν τῆς λειτουργίας τῶν Σχολῶν μας».

21 Σεπτεμβρίου 1892.

Ἡ Εφορεία τῶν Ελλ. Σχολ. Βάρνης

(Τ. Σ.) ὁ Πρόεδρος
ΚΙΤΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ

Τὰ μέλη ΚΑΡΑΠΑΤΑΚ
ΣΙΒΡΙΟΓΛΟΥ
ΑΣΠΡΙΩΤΗΣ
ΠΑΠΠΑ.

ΧΡΟΝΙΚΑ

ΣΧΟΛΙΚΑ.—Ἀπὸ τῆς παρελθούσης τετάρτης 16 τρέχ. λειτουργοῦσι τὰ ἐθνικὰ σχολεῖα Φιλιππουπόλεως. Διάταγμα τοῦ δημάρχου τῆς αὐτῆς πόλεως διατάττει πάντας τοὺς πολίτας τοῦ χριστιανικοῦ θρησκεύματος νὰ ἀποστείλωσι τὰ τέκνα των εἰς τὸ σχολεῖον εἰδοποιοῦν αὐτοὺς ὅτι οἱ παραβάται θὰ τιμωρηθῶσι κατὰ τὸν νόμον.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ.—Τῇ ἐγκρίσει καὶ ἀδείᾳ τῆς ἱερᾶς βουλγαρικῆς συνόδου ἐξεδόθη βιβλίον ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν «Τυπικὸν τῶν βουλγαρικῶν ὀρθοδόξων ἐκκλησιῶν». Παρατηροῦμεν, λέγει ἡ Σφομποδὰ, ὅτι ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ παρελήφθη τυπικότης τις ὑποχρεωτικὴ δι' ὅλα τὰ ἐκκλησιαστικὰ βιβλία, παρελείφθη δηλ. ἐν τῷ πρώτῳ φύλλῳ αὐτοῦ τὸ ὄνομα τοῦ Κυριάρχου, ἐν τῇ χώρᾳ καὶ ἡγεμονείᾳ τοῦ ὁποίου ἐξεδόθη τὸ βιβλίον. Εφιστῶμεν τὴν προσοχὴν τῆς «Ἱερᾶς Συνόδου» ἐπὶ τῆς λεπτομερείας ταύτης, ἥτις ἔχει σπουδαίαν σημασίαν καὶ ἥτις δέον νὰ

---

(8) ΥΠΟΦΥΛΛΙΣ «ΟΔΗΣΣΟΥ» (8)

ΟΙ ΔΙΔΥΜΟΙ

(Πρωτότυπον κοινωνικὸν διήγημα)

ὑπὸ

Γ. Ο ΣΚΑΝΑΒΗ.

(Συνέχεια).

Δ.

Ὁ Ασκάνιος κολακευθεὶς ἐκ τούτου ἡτοιμάζετο νὰ καταφέρῃ καὶ δεύτερον τὸ ξῖφος ὅτε ὁ ἄγνωστος νέος ἐν ροπῇ ὀφθαλμοῦ ῥίψας περιφρονητικὸν καὶ πλῆρες ὑπερηφανείας βλέμμα ἐπὶ τοῦ Λουδοβίκου, ἐξάγει ἐγχειρίδιον, διὰ τοῦ ὁποίου πλήττων τὸν ἵππον τὸν ῥίπτει νεκρὸν, ἀκολούθως δὲ κτυπᾷ καὶ τὸν Ασκάνιον διὰ δύο ραπισμάτων κατὰ πρόσωπον τῷ λέγει:

— Τοῦτο ὁ υἱὸς τῆς Ενετίας εἰς σὲ τὸν ἐπονείδιστον υἱὸν κρεοπώλου.

Ἡ ἀκολουθία τοῦ Ασκανίου ἐκπλαγεῖσα ἔμεινεν ἔκθαμβος καὶ ἀκίνητος αὐτὸς δὲ ὁ Λουδοβῖκος δὲν ἐγνώριζε τί πρέπει νὰ εἴπῃ.

Ὁ Ασκάνιος λυσσῶν ὡς κύων καὶ μυκώμενος ὡς ταῦρος, ἀνεσηκώθη ἐπὶ τῶν ἀναβολέων τοῦ ἵππου του καὶ ὕψωσε τὸ ξῖφος ἵνα διαπεράσῃ τὴν καρδίαν τοῦ νέου.

Αλλ' οὗτος εἶχεν ἤδη προχωρήσει καὶ συμμιχθῇ μετὰ τοῦ ὄχλου ὥστε μάτην ἐζήτει αὐτὸν διότι δὲν ὑπῆρχε καιρὸς πρὸς καταδίωξίν του.

— Μ' ἔφυγεν ὁ σκύλος! εἶπεν ὁ Ασκάνιος ἀφρίζων. Ε! τότε τοῦτο θὰ 'πῇ ὅτι θὰ 'πάγῃ νὰ κάμῃ συντροφιὰ τοῦ πατρὸς μου εἰς τὸν Αδην ὀλίγον ἀργότερον. Αλλὰ ποῦ νὰ τὸν εὕρω . . . Ακούσατε σεῖς δαιμονισμένοι! ἀκούσατε. Υἱὸν κρεοπώλου εἶπε τὸ παραδέχεσθε; Ε; Καὶ ἔσειε λυσσωδῶς τὸ ξῖφος του ὅτε πλησιάζων ὁ Λουδοβῖκος ὅστις ἤρξατο ἐξοικοιούμενος πρὸς τὰς χαμερπείας τοῦ παλατίου τοῦ Δόγη, εἶπεν αὐτῷ:

— Εὐγενέστατε, Κύριε, εἶναι τρομερὰ συκοφαντία ὅ, τι εἶπεν ὁ παράφρων αὐτὸς ἄνθρωπος. Ολοι γνωρίζομεν τὴν εὐγενῆ σας καταγωγήν.

— Κρύψου! Κρύψου! αὐθάδη, ἐφώναξεν ὁ Ασκάνιος εἰς τὸν ἀόρατον ἤδη ἐχθρὸν του, διότι μὰ τοὺς εὐγενεῖς μου προγόνους θὰ σὲ ζητήσω θὰ σὲ εὕρω καὶ ἀλλοίμονον εἰ σὲ τι ἔχεις νὰ ὑποστῇς!

— Ονομάζομαι, Λουδοβῖκος κόμης τοῦ Κ** καὶ δύναμαι νὰ σας φανῶ . . .

— Τὶ νὰ τὸ κάμω τὸ ὄνομά σου,

— Ενόμιζον ὅτι ἐπιθυμεῖτε πολὺ νὰ γνωρίσητε τὸν αὐθάδη ἐκεῖνον νέον ὅστις ἐτόλμησε νὰ , ...

— Νὰ! τὶ νὰ . . . πράξῃ; Εστω! δύνασαι νὰ τὸν ἀναζητήσῃς; νὰ τὸν εὕρῃς;

— Μάλιστα! ἀλλ' ἔχω ἀνάγκην βοηθοῦ.

— Ελησμονήσατε τὸν φίλον σας Αντωανέτον, εἶπέ τις τῶν σωματοφυλάκων πλησιάσας· δύναμαι νὰ σᾶς χρησιμεύσω, ἀλλὰ . . . .

— Αλλὰ; τὶ ἀλλὰ; ἀπήντησε θυμοειδῶς ὁ Ασκάνιος, θέλεις χρήματα θὰ ἔχῃς ὅσα θέλεις.

Εἶπον ταῦτα καὶ ἀπεχωρίσθησαν ἐνῶ ὁ ἥλιος ἤγγιζε πρὸς τὴν δύσιν αὐτοῦ

διαφυλάττηται εἰς ὅλα τὰ ἐκκλησιαστικὰ βιβλία.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΙΑΚΟΙΝΩΣΙΣ—Ἡ ἐπίσημος διακοίνωσις τῆς ἑλλην. κυβερνήσεως ἐγένετο κατὰ τρόπον ἐμφαντικόν. Τὸ «Φιγαρὼ» λέγει ὅτι διὰ τῆς διακοινώσεως ταύτης τίθεται ἐπὶ τοῦ τάπητος τὸ βουλγαρικὸν ζήτημα. Ἡ Ἑλλὰς καταγγέλλει ὅτι ἡ βερολίνειος συνθήκη παρεβιάσθη καὶ ὁ ὀργανικὸς νόμος τῆς Ανατ. Ρωμυλίας ἐξεσχίσθη. Η ἑλλην. κυβέρνησις ζητεῖ τὴν ἄμεσον καὶ κοινὴν τῶν δυνάμεων ἐπέμβασιν ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων τῆς Βουλγαρίας. Τὸ ἥμισυ μόνον τῶν αἰτήσεών τῆς Ἑλλάδος ἐὰν ἐλαμβάνετο ὑπ' ὄψιν ἐντὸς εἰκοσιτεσσάρων ὡρῶν ἡ εἰρήνη τοῦ κόσμου μέγαν θὰ διέτρεχε κίνδυνον.

Ἐν Κωνσταντινουπόλει ἡ διακοίνωσις μεγίστην προὐξένησεν ἐντύπωσιν.

ΝΕΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ.—Ελάβομεν τοὺς 3 πρώτους ἀριθμοὺς νέας βουλαρικῆς ἐφημερίδος ἐκδιδομένης ἐν Σοφίᾳ εἰς δύο μόνον σελίδας ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν **утро** (πρωΐα.) Τῇ νέᾳ συναδέλφῳ εὐχόμεθα τὰ βέλτιστα.

ΘΕΑΤΡΙΚΑ.—Μετὰ λύπης πληροφορούμεθα ὅτι τὸ δημαρχεῖον τῆς ἡμετ. πόλεως ἠρνήθη νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν θεατρικὴν αἴθουσαν διὰ τὴν ὑπὸ τοῦ ἑλληνοδραματικοῦ θιάσου «Θέσπις» προαγγελθεῖσαν διὰ τὴν ἑσπέραν τῆς χθὲς Τρίτης παράστασιν καίτοι ἐπεκύρωσε τὰ προγράμματα καὶ παρέσχε τὴν ἀπαιτουμένην πρὸς τοῦτο ἄδειαν. Τὸ διάβημα τοῦτο τοῦ δημαρχείου εἶναι ἄδικον καὶ παράλογον, καθόσον ὁ λόγος ὃν ἀντιτάσσει ὅτι ἡ αἴθουσα ἀναγκαιοῖ εἰς τὸ δημαρχεῖον δι' ὀκτὼ ἡμέρας ἠδύνατο νὰ παραχωρηθῇ τὸ ἑσπέρας τῆς χθὲς χάριν τοῦ κοινοῦ προαγοράσαντος τὰ εἰσιτήριά του, χάριν δὲ καὶ αὐτοῦ τοῦ θιάσου συγκειμένου ἐκ 15 ἀτόμων, ἅτινα ἐκτὸς του ὅτι ἐπὶ 8 ἡμέρας θὰ κάθηνται ἀργά, θὰ ἀπωλέσωσι καὶ τόσα ἔξοδα εἰς ἃ ἀδίκως ὑπεβλήθησαν.

ΗΓΕΜΟΝΙΚΗ ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΑ.—Ἡ Α. Β. Υψ. ὁ Ἡγεμών, ὅστις διὰ τῶν πολλῶν αὐτοῦ δωρεῶν καὶ χαρίτων προσείλκυσε τὴν ἀγάπην ὅλων αὐτοῦ τῶν ὑπηκόων καταστὰς δημωτικώτατος προσέλαβεν εἰς ἰδιαιτέραν αὐτοῦ ὑπηρεσίαν τὸν μικρὸν ἐξ Ασπρου νεανίσκον Σιμεών ὑπηρετοῦντα, ὡς γνωστὸν ἐν τῷ παραδεισείῳ κήπῳ καὶ περὶ τοῦ ὁποίου ἐγράψαμεν ἐν τῷ τελευταίῳ φύλλῳ τῆς «Οδησσοῦ» ἀφοῦ προηγουμένως προσκαλέσας τοὺς γονεῖς τοῦ παιδὸς ἐζήτησε τὴν συγκατάθεσίν των. Οὕτω δὲ ὁ παῖς ἐνδυθεὶς χρυσοϋφαντον στολὴν καὶ ἔρυθρὸν φέσιον περὶ τὴν κεφαλὴν ἀκολουθεῖ τὸν Ἡγεμόνα παντοχοῦ.

ΝΕΟΝ ΑΤΜΟΠΛΟΙΟΝ.—Τηλεγραφικῶς ἀγγέλλεται ἡμῖν ἐκ Πύργου ὅτι τὸ νέον ἀτμόπλοιον οὗ ἰδιοκτήτης τυγχάνει ὁ ἐκ Σωζουπόλεως ὁμογενὴς κ. Χατζῆ Κ. Θεοφανείδης ἀφίκετο εἰς Κων/πολιν, ἐντὸς δὲ τῆς ἑβδομάδος ἀναμένεται εἰς Βάρναν. Ἡ Α, Β. Τψ. καὶ ἡ σεβ. ἡμῶν κυβέρνησις πιστεύομεν νὰ παραχωρήσῃ τὰς αὐτὰς προνομίας τὰς ὁποίας καὶ εἰς τὸ αὐστριακὸν Σούλταν.

ΒΡΟΧΗ.—Προχθὲς περὶ τὸ μεσονύκτιον εὐεργετικὴ βροχὴ ἐπὶ μίαν καὶ ἐπέκεινα ὥραν κατέβρεξε τὸ κεκαυμένον ἔδαφος τῆς πόλεώς μας, ἥτις λέγεται ὅτι ἦτο γενικὴ ἀνά τὴν βόρειον Βουλγαρίαν.

ΣΟΥΛΙΝΕΙΟΣ ΣΧΟΡΗ.—Μετὰ λύπης ἀναγράφομεν τὴν ἔνεκεν ἀσθενείας παραίτησιν τῆς φιλέργου καὶ εὐσυνειδήτου διευθυντρίας τῆς Σουλινείου σχολῆς δ. Σουλτάνας Μάνου· εὐτυχῶς ἀντικατέστησεν αὐτὴν ἡ ἐπίσης ἀξιόλογος διδάσκαλος δ. Σοφία Μαυροπούλου.

ΑΓΑΘΗ ΠΡΑΞΙΣ.—Εὐχαρίστως πληροφορούμεθα ὅτι ἡ Εφορεία τῆς Σουλινείου Σχολῆς πάνυ εὐγενῶς παρεχώρησε τὴν αἴθουσαν τῆς Σχολῆς τῷ ἑλληνοδραματικῷ θιάσῳ προτιθεμένῳ νὰ δώσῃ ἐν αὐτῇ 4—5 μόνον παραστάσεις ἃς πιστεύομεν νὰ τιμήσῃ τὸ ὁμογενὲς κοινὸν ἐνθαρρύνον διὰ τῆς παρουσίας του τοὺς τε ἐρασιτέχνας καὶ τὴν ἑλληνικὴν σκηνήν. Ιδιαίτερον πρόγραμμα θ' ἀναγγελθῇ τὴν πρώτην ἐν τῇ ῥηθείσῃ αἰθούσῃ παράστασιν.

ΕΠΙ ΑΓΓΕΛΙΑΣ· — Εφιστῶμεν τὴν προσοχὴν τῶν ἐνταῦθα ἀναγνωστῶν ἐπὶ τῆς ἐν τῇ δ! σελίδι δημοσιευομένης ἀγγελίας τοῦ γνωστοῦ καὶ καλοῦ φωτογράφου κ. Ιωάν. Ξανθοπούλου τοῦ ὁποίου αἱ καλαὶ φωτογραφίαι φυσικώτατα ἐξειργασμέναι προσελκύουσι τὴν προσοχὴν τοῦ σεβ. τῆς πόλεως ἡμῶν κοινοῦ.

ΓΑΜΟΙ.—Τὴν Κυριακὴν ἐτελέσθησαν ἐν μέσῳ συγγενῶν καὶ ἀπειραρίθμων φίλων οἱ γάμοι τοῦ κ. Δανιὴλ Μάνωφ, ἀδελφοῦ τοῦ καλοῦ ἡμῶν φίλου κ. Αθ. Μάνωφ, μετὰ τῆς ὡραιοτάτης καὶ νεαρᾶς δεσποινίδος Αγλαΐας Καρπουστζόγλου. Ἡ «Οδησσὸς» ἐπιδαψιλεύει ἄφθονα τὰ συγχαρητήρια.

— Τὴν αὐτὴν ἡμέραν ἐτελέσθησαν ἐν Πύργῳ οἱ γάμοι τοῦ κ. Νικολάου Βελιάδου μετὰ τῆς συμπαθεστάτης καὶ σεμνῆς νεάνιδος Σταματίνας Ζωτιάδου. Εὐχόμεθα αὐτοῖς βίον ἄλυπον καὶ εὐδαίμονα.

— Επίσης συγχαίρομεν τὸν ἐνταῦθα διευθυντὴν τῆς ἰσραηλιτικῆς σχολῆς κ. Ιωσὴφ Δάφφαν τοῦ ὁποίου οἱ μετὰ τῆς ἀβρᾶς καὶ ἀνεπτυγμένης νεάνιδος Σοφίας Β. Χασσὼν γάμοι ἐτελέσθησαν ἐν Πύργῳ τὴν αὐτὴν ἡμέραν.

ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΤΗΣ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗΣ ΑΠΟΘΗΚΗΣ. — Τὴν νύκτα τῆς χθὲς κλέπται εἰσελθόντες ἐκ τῶν ὄπισθεν εἰς τὸ ἰχθυοπωλεῖον τοῦ γνωστοῦ Κοσμᾶ ἔκλεψαν 10 εἰκοσόφραγκα καὶ διάφορα ἐμπορεύματα. Ἡ ἀστυνομία πεποίθαμεν ὅτι ἀπεινῶς θὰ καταδιώξῃ τοὺς θρασεῖς κλέπτας οἵτινες δὲν ἐδίστασαν νὰ ἐμφανισθῶσι καὶ ἐν μέσῃ ἀγορᾷ καὶ δὴ ἀπέναντι τοῦ φυλακείου τῆς Α! στρατιωτικῆς ἀποθήκης.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

(Βαλκανικοῦ Πρακτορείου)

Βιέννη, 20. — Ἀπὸ χθὲς ὑπῆρχον ἐν Κρακωβίᾳ 2 κρούσματα, εἰς Δεμωνίσκην χωρίον παρὰ τὴν Κρακωβίαν παιδίον ἑπταετὲς ἀπέθανεν ἐκ χολέρας. «Ὁ Πολίτης» πληροφορεῖται ἐκ Κων)πόλεως ὅτι ἡ διακοίνωσις τῆς ρωσσικῆς κυβερνήσεως· δὲν περιέχει ἀπειλὰς ἀλλ ἁπλῶς ζητεῖ τὴν πληρωμὴν τῆς καθυστερουμένης ἀποζημιώσεως τοῦ τελευταίου πολέμου ἂν ἡ Πύλη δὲν ἤθελεν παραιτηθῇ τῆς φιλικῆς πρὸς τὴν Βουλγαρίαν πολιτικῆς.

Τεργέστη.—Τὴν πρωΐαν 4 νέοι καὶ μία γυνή, συνελήφθησαν ἕνεκεν ὑποψίας ὅτι εἶναι οἱ δράσται τῶν ἐκρήξεων τῶν λαβόντων χώραν τὸν τελευταῖον μῆνα ἔμπροσθεν τῶν ἀνακτόρων; οἱ αὐτοὶ ἐμελέτων νέαν ἔκρηξιν. Ενδείξεις ἐλλείπουσιν.

Βουδαπέστη.—Αἱ ἐφημερίδες ἰσχυρίζονται ὅτι ἡ ὕπαρξις ἀσιατικῆς χολέρας εἶναι ἀναμφισβήτητος. Ἐν τούτοις ἐπίσημοι διαβεβαιώσεις ἰσχυρίζονται ὅτι ὁ τελικὸς χαρακτὴρ τῶν χολερικῶν συμπτωμάτων ποσῶς δὲν ἀπεδείχθη.

Πετρούπολις.—Ὁ ἀριθμὸς τῶν στρατολογηθησομένων νεοσυλλέκτων ὡρίσθη εἰς 262 χιλιάδας.

Βερολῖνον. — Βεβαιοῦται ὅτι ὁ Αὐτοκράτωρ σκοπεῖ νὰ ἐγκαταλείψῃ τὸ Ρομῖντεν αὔριον ἑσπέρας, μεταβαίνων εὐθὺς εἰς τὴν ἔπαυλιν Οὐμπερτούστοκ.

Μονακώ.—Ὁ Γιέρσ ἔφθασε τὴν πρωΐαν.

Παρίσιοι.—Ὁ πρίγκηψ καὶ ἡ πριγκήπισσα Βάλδεμαρ ἀφικόμενοι χθὲς τὸ ἑσπέρας μετέβησαν εἰς Αγιον Φίρμιν παρὰ τὸ Σαντιλλύ.

Παρίσιοι.—Χθὲς 31 κρούσματα 11. θάνατοι. Εἰς τὰ πέριξ 8, 9. ἐν Αβρῃ 3, 6.

Αμβοῦργον.—Χθὲς 33, 24. ἐν Αλτώνῃ 9.

Οδησσός.—Εμφάνισις χολέρας βεβαιοῦται ἐπισήμως. Ἀπὸ τῆς 23—28 Σεπτεμβρίου 10 κρούσματα 4 θάνατοι.

Βρυξέλλαι.—Εἰς τὰ περίχωρα Βρυξελλῶν σήμερον 7, 3.

Παρίσιοι. — Ὁ «Χρόνος» ἀγγέλλει νέον θόρυβον περὶ ὑπογραφῆς συμβολαίου μεγάλου τραπεζικοῦ οἴκου μετὰ τῆς Ρωσσίας, ὅπως ἀναλάβῃ τὰ μὴ καλυφθέντα δάνεια.

Λονδῖνον. — Ἡ κυβέρνησις θὰ πέμψῃ τὸν Δελινέβς εἰδήμονα πραγματογνώμονα εἰς Αθήνας πρὸς ἐξέτασιν τῶν οἰκονομικῶν τῆς Ἑλλάδος.

Βελιγράδιον,—Διὰ διαφόρων, πληρωμῶν γινομένων σήμερον ὁ ὑπουργὸς τῶν οἰκονομικῶν ὑπεβίβασε τὸ κυμαινόμενον χρέος κατὰ 750 χιλιάδας δηνάρια.

Βιέννη. 12 — Ο Πολίτης πληροφορεῖται ὅτι ἡ διακοίνωσις τῆς Ελλην, κυβερνήσεως ἡ ἀπευθυνθεῖσα πρὸς τὰς δυνάμεις ἀναφορικῶς τῆς κλείσεως τῶν ἐν Βουλγαρίᾳ Ἑλλην. σχολείων ἐπεδόθη χθὲς παρὰ τοῦ κ. Μάνου τῷ ὑπουργῷ τῶν ἐξωτερικῶν.

Βουδαπέστη— Ἐξέτασις βακτηριδιολογικὸν ἐπὶ τριῶν νεκρῶν ἐβεβαίωσε τὴν ὕπαρξιν ἀσιατικῆς χολέρας.

ΑΓΓΕΛΙΑ

Νέος διετὴς ἐμπορικῆς σχολῆς γινώσκων τὴν Ἑλληνικὴν, Βουλγαρικὴν καὶ Γαλλικὴν, ζητεῖ θέσιν,

Περισσότεραι πληροφορίαι δίδονται εἰς τὸ γραφεῖον τῆς «Οδησσοῦ».

ἔτι δὲ μικρὸν καὶ αἱ ὁδοὶ τῆς πόλεως θὰ ἐκκενοῦντο διαβατῶν.

Τὸ πλῆθος ἐκεῖνο ἔρριπτε δειλὰ βλέμματα πρὸς τὸν πλησίον του φοβούμενον τὴν παρουσίαν κατασκόπων τοῦ Δόγη, οὓς ἔθετεν ἐπιμελῶς ὁ Ασκάνιος καὶ ἀπεχωρίζοντο ἀφοῦ ἕκαστος διὰ νευμάτων ὑπεδήλου τῷ πλησίον τὸν τόπον τῆς συναθροίσεως διὰ τὴν ἑσπέραν ἐκείνην.

Ὁ Αντωανέτος μετὰ τοῦ Λουδοβίκου μεταμφιεσθέντες εἰς χωρικοὺς διὰ τινος πλαγίας στενωποῦ ἔφθασαν εἰς τὴν πλατεῖαν, ὅπου οὐδεὶς πλέον εἶχε μείνει ἐκ τοῦ συρφετοῦ ἐκείνου τῆς πρωΐας, ἐκτὸς ἑνὸς γέροντος, καὶ τοῦ ἀγνώστου ἐκείνου πωγωνοφόρου νέου, ὅστις προσεπάθη πολύ ν' ἀνακαλύψῃ τί ἤθελον οἱ ἄνθρωποι ἐκεῖνοι νὰ εἴπωσι μεταξὺ των διὰ τῶν νευμάτων.

Ὁ γέρων ἀποτεινόμενος πρὸς τὸν ἄγνωστον νεανίαν τῷ λέγει;

— Λοιπὸν υἱέ μου! ἀπόψε εἰς τὸ Σανδιέγον! Μὴ λησμονήσῃς τὸ σύνθημα!

— Αλλὰ τὸ . . . ἐλησμόνησα πάτερ μου! Μέσα εἰς τὴν γλῶσσαν μου . . .

— Τί κρῖμα, τί κρῖμα! τόσῳ νέος καιάσκοπος! εἶπεν ὁ γέρων κινῶν τὴν κεφαλήν. Σ' εὔχομαι νέε μου ἐντιμώτερον ἐπάγγελμα!

Ταῦτα εἶπε καὶ ἀπεμακρύνθη ὁ γέρων ῥίπτων δύσπιστα ἐπὶ τοῦ νεανίου βλέμματα. Οὗτος δὲ ἐσταύρωσεν ἐπὶ τοῦ στήθους τὰς χεῖρας καὶ ἤρξατο βυθιζόμενος εἰς σκέψεις, ὅτε ἐπλησίασαν πρὸς αὐτὸν οἱ δύο χωρικοὶ ὁ Λουδοβῖκος μετὰ τοῦ Αντωανέτου ὅλως παραμεμορφωμένοι.

— Διάβολε! ἔλεγαν μεταξὺ των, αὐτὸ δὰ δὲν ὑποφέρεται! Νὰ κλείεται κανεὶς 'στὸ σπῆτι του πρὶν βραδυάσῃ!

— Αμ καὶ μεῖς πᾶχομεν νὰ κάμωμεν τόσο δρόμο ἕως τὸ χωριό, ἂρά γε δὲν θὰ γείνῃ ἐξαίρεσις; ἔλεγεν ὁ χωρικὸς Λουδοβῖκος.

— Α! εἰς καλὴν ὥραν! ἂς ἐρωτήσωμεν τὸ καλὸν μας παληκάρι ἴσως ὡς Ενετὸς γνωρίζει περισσότερον ἡμων-

— Παλικάριμου! ἀρά γε τὸ διάταγμα τὸ ὁποῖον ἀνεγνώσθη σήμερον ἐξαιρεῖ τοὺς χωρικούς; ἠρώτησεν ὁ Λουδοβῖ ος!

— Αν ἔχῃ οὕτω νὰ μὴ ἀπέλθωμεν εἰς τὸ χωρίον ἀπόψε, προσέθεσεν ὁ Αντωανέτος.

— Εἶμαι ἐπίσης ξένος, κύριοι, καὶ λυποῦμαι διότι ὀὲν δύναμαι νὰ εὐχαριστήσω τὴν περιέργειάν σας! ἀπήντησεν ὁ ἄγνωστος.

— Ω διάβολε ἐψιθύρησεν ὁ Αντωανέτος, καὶ ὅμως στοιχηματίζω ὅτι αὐτὸς εἶναι!

— Παληκάρι μου! ἐπανέλαβεν ὁ Λουδοβῖκος, σήμερον τὴν πρωΐαν καλὰ τοῦ τὴν κατάφερες ἐκείνου τοῦ παληοκόντη . . . , Καὶ ἐν τῷ μεταξὺ ἔρριπτε περίτρομα βλέμματα πέριξ.

Ὁ ἄγνωστος νέος οὐδόλως ἀμφιβάλλων ὅτι εἶναι κατάσκοποι ἐρράπισε μὲν τὸν Αντωανέτον, ἔπτυσε δὲ τὸν Λουδοβῖκον, λέγων καὶ ἀπομακρυνόμενος μὲ προσποιητὴν φωνήν:

— Ητό ποτε καιρὸς, ὁπότε ἐν Ενετίᾳ ἠκούετο ἡ φωνὴ »Θάνατος εἰς τοὺς προδότας καὶ καταστροφεῖς τῆς πατρίδος! Αγχόνη εἰς τοὺς κατασκόπους καὶ φαυλοβίους! . . . Ὁπόσα σᾶς ἐπλήρωσαν ἄθλιοι διὰ τὴν ζωὴν μου; . . .

(ἀκολουθεῖ)

ΝΕΟΝ ΞΕΝΟΔΟΧΙΕΟΝ

„ΦΙΛΙΠΠΟΥΠΟΛΙΣ"

(ΠΛΟΒΔΙΦ)

ΕΝ ΒΑΡΝΗ

ΟΔΟΣ «ΣΟΛΟΥΝΣΚΑ» ΜΠΑΛΟΥΚ-ΠΑΖΑΡ, ΑΡΙΘ. 461

ΔΙΕΥΘΥΝΟΜΕΝΟΝ

ὑπὸ

Ν. Χ. ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΚΑΙ ΣΤΑΥΡΟΥ Φ. ΖΑΦΕΙΡΟΠΟΥΛΟΥ

ΠΑΝΤΟΠΩΛΕΙΟΝ — ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΟΝ — ΚΑΠΝΟΠΩΛΕΙΟΝ.

Διάφορα Εὐρωπαϊκὰ ποτὰ καὶ γνήσιοι παλαιοὶ καὶ νέοι οἶνοι

Εὐρωπαϊκὸς τυρὸς.—Ολα τὰ εἴδη τῶν διὰ τῶν χοιρείων κρεάτων παρασκευαζομένων ἐδεσμάτων.

ΤΙΜΑΙ ΣΥΓΚΑΤΑΒΑΤΙΚΑΙ

ΦΩΤΟΓΡΑΦΕΙΟΝ

Ε. ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΥ & Ι. ΚΟΚΚΙΝΟΥ

ΕΝ ΠΥΡΓΩι

Ὁδὸς „Φερδινάνδοβα".

(20—36) (20—36)

Τὸ φωτογραφεῖον τοῦτο πλουτισθὲν διὰ μηχανῆς τελευταίου συστήματος, ἐπίπλων καὶ καλλίστου ὑλικοῦ διακρίνεται ἐπὶ εὐθηνίᾳ, ἀκριβείᾳ καὶ ἀνεπιτηδεύτῳ φωτογραφήσει.

Μεγέθη ἀπὸ Βιζὶτ μέχρι φυσικοῦ

ΙΧΝΟΓΡΑΦΗΣΕΙΣ ΕΙΣ ΦΥΣΙΚΟΝ ΜΕΓΕΘΟΣ

ΙΩΑΝΝΗΣ ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ

ΦΩΤΟΓΡΑΦΟΣ

ΜΕΤΕΚΟΜΙΣΘΗ ΕΙΣ ΤΗΝ ΜΕΓΑΛΗΝ ΟΔΟΝ

ΠΡΕΣΛΑΒΣΚΑ

ΕΝΑΝΤΙ ΤΟΥ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΥ ΑΧΜΕΤ ΕΦΕΝΤΗ

(HOTEL COMMERCIAL)

ΠΛΟΥΣΙΩΤΑΤΑΙ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΑΙ ΣΥΣΚΕΥΑΙ ΝΕΩΤΑΤΟΥ ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ ΠΛΗΡΗΣ ΕΠΙΤΥΧΙΑ ΕΝ ΤΗ ΦΩΤΟΓΡΑΦΗΣΕΙ ΜΗ ΕΠΙΔΕΧΟΜΕΝΗ ΣΥΝΑΓΩΝΙΣΜΟΥ—ΜΕΓΕΘΗ ΑΠΟ ΒΙΖΙΤ ΜΕΧΡΙ ΦΥΣΙΚΟΥ

ΤΙΜΑΙ ΣΥΓΚΑΤΑΒΑΤΙΚΑΙ

ΝΑΤΣΙΟΝΑΛΑ

ΓΕΝΙΚΗ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΕΝ ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΩ

Φέρομεν εἰς γνῶσιν τοῦ σεβαστοῦ κοινοῦ ὅτι, ἐπειδὴ ὁ κ. Ἰβὰν Καρλόβσκης ἔπαυσεν ὢν τοῦ λοιποῦ πράκτωρ τῆς Ἑταιρίας ἡμῶν διωρίσαμεν ἀντ' αὐτοῦ τὸν κ. Νεσὴμ Μπ. Μπαρούχ, ὅστις θὰ ἐκδίδῃ ἀσφαλιστικὰ συναλλάγματα καὶ θὰ εἰσπράττῃ τὸ ἀντίτιμον αὐτῶν.

Ἡ Γενικὴ Διεύθυνσις.

ΔΙΔΕΤΑΙ ΥΠ' ΕΝΟΙΚΙΟΝ ΚΑΙ ΠΩΛΕΙΤΑΙ ἡ τέως εἰς τὸν κ. Ι. Καρλόβσκη ἀνήκουσα οἰκία, συγκειμένη: ἐν μὲν τῇ κάτω ὀροφῇ ἐκ τριῶν δωματίων, ἐ μαγειρίου, ἐ πλυντηρίου καὶ ἑνὸς οἰκήματος μετὰ ἀποθήκης, ἥτις δύναται νὰ χρησιμεύσῃ ὡς γραφεῖον.—Ἐν δὲ τῇ ἄνω— ἓξ ὁ δωματίων. Κεῖται ἐν Βάρνῃ, ὁδὸς «Μπάλα», ἀριθ. 106 ἐπὶ ὡραιοτάτης τοποθεσίας παρὰ τὴν παραλίαν.

Περὶ πληροφοριῶν ἀποταθήτωσαν οἱ ἀγορασταὶ πρὸς τὸν κ. Νεσὴμ Μπ. Μπαρούχ, πράκτορα τῆς «Νατσιονάλας» ἐν Βάρνῃ, τοὺς κ. κ. Πανιτσέρσκην καὶ Ράγκωφ, δικηγόρους ἐν Βάρνῃ, τὴν Γενικὴν Ἀντιπροσωπείαν τῆς »Νατσιονάλας» ἐν Σοφίᾳ καὶ τὴν διεύθυνσιν τῆς Ἀσφαλιστικῆς Ἑταιρίας «Νατσιονάλα» ἐν Βουκουρεστίῳ.

NATIONALA

Société général d'assuranse à Bucarest.

Nous portons à la connaissance da l' honorable public que, M-r J. Karlofsky ayant cessé fonctionner comme agent de notre société à Varna, nous l'avons remplacé par M-r Nicime B. Barouch qui sera chargé d' émettre les polices d' assurance etrecevoir les encaissements.

La Direction Générale.

A vendre et à louer:

La maison qui appartenait à M-r J. Carlofsky, laquelle contient dans le rez de chaussée trois chambres, une cuisine, une blanchisserie et un local avec un magasin, qui pourrait servir de bureau; le premier étage contient six chambres. La susdite maison est situeé à Varna, rue «Bela» No- 106 sur le plus bel emplacement des côtes de mer.

Adressez pour les informations à M-r Necime B. Barouch. agent de la «Nationata» à Varna. Monssieurs Panidjersky et Rancoff avocats á Varna, á l'Administration Générale de la «Nationala» à Sophia et à la Direction Générale de la Société d'assurance «Nationala» á Bucarest.

(10—24)

ΔΙΑΤΙΜΗΣΕΙΣ ΒΟΥΛΓ. ΕΘΝ. ΤΡΑΠΕΖΗΣ Βάρνα, 22 Σεπτεμβρίου 1892.

Ἐπικαταλλαγὴ (agio) Πωλήσεις, ἀργ. μὲ χρυσὸν 2.85 Ἀγορὰ » » » 3.25		ἀγορὰ εἰς χρυσὸν		πωλήσεις εἰς χρυσὸν		Συναλλάγματα εἰς χρυσὸν	
		λέβα	ἑκ.	λέβα	ἑκ.	λέβα	ἑκ.
Ρωσσίας χαρτ. ρούβλια	100..	250	—	258	65	253	65
» φράγκ. χρυσᾶ	100..	—	—	100	75	—	—
Αὐστρίας χάρτ. φιωρ.	100..	210	—	211	50	210	31
» φράγκ. χρυσᾶ	100..			100	30	—	—
Γερμανίας μάρκ.	100..	123	—	124	30	123	80
» φρ. χρυσᾶ	100..	—	—	100	35	—	—
Γαλλίας, Βελγίου, Ἰταλίας, Ελβετ. φράγκα χρυσᾶ	100..	99	65	100	10	100	—
Ἀγγλίας λίρα στερλ.	1..	25	13	25	23	25	20
» φράγ. χρυσᾶ	100..	—	—	100	45	—	—
Τουρκίας λίρα τουρκ.	1..	22	70	22	95	—	—
» φράγ. χρυσᾶ	100..	—	—	100	30	—	—
Σερβίας, Ρουμανίας φράγκα χρυσᾶ	100..	—	—	100	30	—	—
Τραπεζ. Ἀγγλίας, Γαλλίας Γερμανίας, Βελγίου καὶ Ελβετίας		99	—	100	—	—	—
Εἰκοσόφραγκον ἐν Βιέννῃ fl.	9.51						

Ὁ ἐλάχιστος δρος διὰ τὰς ἄνω ἐπικρατείας εἶναι 0.50 ἑκατοστὰ. Διὰ τὴν Τουρκίαν 1 λέβον. Προμήθεια δι' ἀποστολὰς εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τῆς Ἡγεμονίας 1/10 %. Ἐλάχιστος δρος 0.25 ἑκ.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΕΙΤΑΙ ΤΟΙΣ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΜΕΝΟΙΣ ΟΤΙ ΠΩΛΕΙΤΑΙ ΧΑΡΤΙΣ ΠΡΟΣ ΠΕΡΙΤΥΛΙΞΙΝ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΕΙΔΩΝ ΜΕ ΤΟ ΚΟΙΛΟΝ

Διεθνὲς Τυπογραφεῖον Χ. Α. ΛΑΜΠΡΙΔΟΥ. — Βάρνα.